

3. Lopunaikaluento: *Laskelmia*

Rukous/tervetuloa

Silloin Messias tuli

Puhumme tällä luennolla mm. Messiaamme tulosta maailmaan. Hänen 1. tulostaan on puhuttu jo toki aiemminkin, mutta nyt puhumme hänen tulemisensa laskelmista. Jeesus tuli, vaikka juutalaiset, Jumalan oma kansa, eivät häntä vastaanottaneet. He eivät tunteneet Messiastaan, eivätkä tunne häntä kansana vielääkään. He ovat yhä sokeita. Mooses varotti jäähyväispuheessaan tästä aikoinaan Israelia. Kansaa oli ja tulisi olemaan uppiskainen kansa. *"Herra lyö sinua hulluudella, sokeudella ja mielisairaudella. Sinä haparoit keskellä päivää, niin kuin sokea haparoi pimeässä; sinä et menesty teilläsi, vaan kaiken elinaikasi sinä olet oleva sorrettu ja ryöstetty, eikä ole auttajaa."* (5. Moos. 28:28,29). Tällaista on Israelin kansan historia ollut. Apostoli Paavali näki asiointilan olevan samanlainen. *"Yhä vieläkin heidän sydämensä päällä on peite Mooseksen lakia luettaessa. Mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois."* (2. Kor. 3:15,16).

Mutta Israelin elpymisen ja peitteen poisotto kasvoilta ei ole enää kaukana. Mitä ilmeisimmin ne ihmiset, jotka sen tapahtuman näkevät, ovat jo keskeisimmässä.

Raamatussa on Messiaan tulosta monenlaisia ilmoituksia ja annettuja aikoja. Käymme niitä nyt syvällisemmin läpi.

Edellisissä luennoissa puhuimme jo muun muassa 6000 vuoden ajanjaksosta. Puhumme siitä vieläkin, mutta nyt myös toisella tavalla. Olemme muun muassa edellisissä luennoissa todenneet, että siitä kun Daniel sai ilmoituksen lopunajan ihmeellisistä asioista, meni Messiaan kuolemaan noin 500 vuotta. Mutta on syytä palata vielä noihin vuosiin, jotka edelsivät Jeesuksen syntymää. Voimme paremmin perustella niitäkin aikoja, jotka tulisivat vielä myöhemmin. Eräs aika, eli vanhanliiton pituus vuosina on eräs tärkeä tieto, vaikka se voikin tuntua ehkä jonkun mielestä tarpeettomalta, kun puhumme nyt lopunajoista. Mutta puukin on niin terve kuin sen juuret ovat.

Palaamme uudelleen aikaan, jolloin profeetta Daniel sai enkeli Gabrielilta kuulla ajasta, milloin Messias oli tuleva. Tuo annettu aikahan oli kuusikymmentä yhdeksän vuosiviikkoa, eli 483 vuotta siitä ajasta, jolloin tuli määräys temppelin uudelleen rakentamisesta. Aikamäärä ilmoitettiin tosin inhimillisesti katsoen hyvin vaikeaselkoisesti. Vaikeaselkoista on siis myös seuraavan otsikon aihepiiri.

Jeesuksen syntymään liittyviä aikoja

Tiede on pyrkinyt määrittelemään vuosilukuja ennen Jeesuksen syntymää kauas taaksepäin. Kuinka tarkkoja luo vuosiluvut ovat, on eri asia. Ne ovatkin tosiasiaa kohtalaisen tarkkoja aina niihin aikoihin asti, kun ei ole vielä edetty Jeesuksen syntymästä taaksepäin kovin kauas. Mutta juuri noiden vuosilukujen valossa saamme lisävalaistusta Jeesuksen syntymään liittyvistä aikamääristä.

Tieteelliset laskelmat lähtevät laskemaan yleensä aikaa Kristuksesta taaksepäin. Tästä seuraa, että jos halutaan tietää kronologinen kalenteri Adamista eteenpäin, joudutaan erilaisiin laskutoimituksiin, että voidaan sitten laskea vastaava aika Adamista lukien.

Tässä käsiteltävillä luvuilla ja ajoilla ei ole sinällään pelastukseen liittyvänä kovin paljon merkitystä, mutta jos Jumala on halunnut myös näitä aikamääriä julkituoda ja antanut niitä profeettojen ja apostolien kautta ilmi, niin tuntuisihan se tosi kummalliselta, ettei niitä tulisi ollenkaan tutkia ja käyttää. Kyllä Jumalan ilmoitus-sanassa on sellainen järjestys ja logiikka, että se on tarkempaa kuin me edes aavistamme ja tiedämme.

Tämän luentosarjan luennoitsijan etuna on se, ettei hän ole liian lujasti sidoksissa mihinkään kirkkokuntaan, kirkko-isiin, ei inhimillisiin pyhimyksiin, eikä heidän arviointeihinsa. Johonkin seurakuntaan tulee toki jokaisen kuulua, sillä yksin jääneen tuli sammuu, mutta tutkimus- ja opetus-työssä on luotettava vain Jumalan sanaan ja Hengen johdatukseen.

Tämä seuraava lukujen ja aikamäärien laskeminen on myös siinä mielessä mielenkiintoista, että olemme niissä mitä ilmeisimmin aivan oikeissa vuosissa ja laskelmissa, ja ovat näin mahdollisimman hyvin tosiasioihin perustuvia.

Eräs perusongelma vaivaa monia tutkimuksia. Toivon ettei se koskisi tätä luentosarjaa. Lähtökohdaksi ja perustaksi tutkimuksissa otetaan usein kunkin kirkkokunnan, seurakunnan tai muun uskonnollisen yhdyskunnan oppikaavat ja perinnäissäännöt ja niiden pohjalta on ryhdytty sitten rakentamaan käsityksiä Raamatusta. Tämä näkyy erityisesti käsiteltäessä lopunajan tapahtumia. Näin on myös Luterilaisessa kirkossa. Tämä johtaa siihen, että tärkeintä aina se, mitä joku tunnettu opettaja, uskonpuhdistaja tai kirkko-isä on asiasta sanonut, mitä hyväksynyt, mitä hylännyt, kuin että pelkkä puhdas Raamatun ilmoitus olisi perustana. Raamattua luetaan kuin kirkko-isien silmälaseilla. Sellainen tutkimus ei ole objektiivista. Se on usein virheellistä jo alun alkaen. Tästä olen tainnut hieman moittia tutkijoita jo ennenkin. Mutta kiusaa se sellainen.

Joidenkin seurakuntien laskentatapa näissä kysymyksissä on usein se, että vanhan liiton on katsottu päättyneen Jeesuksen syntymään, koska heidän menneen ajan opettajansa ovat niin olettaneet. Mutta siitä seuraa sitten se, että on ihan väen väkisin pyritty sovittamaan muutoin yleisesti hyväksyttyä 4000 vuoden ajanjaksoa Adamin luomisen ja Jeesuksen syntymän väliin, vaikka ei se siihen mitenkään mahdu. Sitten on pitänyt tehdä monenlaisia oikaisuja, korjausliikkeitä, tai antaa erilaisia muita selityksiä, että asianomainen tulos edes osapuilleen näyttäisi oikealta. Näin ei saa olla. Tätä tautia esiintyy siis myös luterilaisessa tutkimuksessa.

Kun nyt menemme näihin vuosiviikkolukuihin ja muihin vastaaviin lukuihin, haemme ensiksi kuin vauhtia eräästä tunnetusta keskustelusta. Luemme Johanneksen evankeliumista:

”Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: ”Minkä merkin sinä näytät meille, koska näitä teet?” Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Hajottakaa maahan tämä tempPELLI, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä.” Niin juutalaiset sanoivat: ”Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä tempPELLIä rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?” Mutta hän puhui ruumiinsa tempPELListä.” (Joh. 2:18–21). Juutalaiset opettajat eivät voineet ymmärtää Jeesuksen puhetta. He olivat maasta, mutta Jeesus oli taivaasta.

Mutta mitä tämä esiin tullut luku, 46, paljastaa meille? Käydystä keskustelusta saamme erään tärkeän tiedon selville. Kun nimittäin tiedetään, että Herodes Suuri aloitti kolmannen tempPELLIN rakentamisen vuonna 19 ennen Kristusta, voimme laskea sen perusteella vuoden, jolloin Jeesus aloitti julkisen toimintansa ja muutakin. TempPELLIä oli siis rakennettu 46 vuotta ja se oli aloitettu 19 vuotta ennen Jeesuksen syntymää. Nyt voimme päätellä noiden lukujen perustella että $46 - 19 = 27$. Mitä saatu luku tarkoittaa? Saatu luku kertoo, että kyseisen keskustelun ajankohta oli vuosi 27 jälkeen Kristuksen syntymän. Tuolloin hän sanoi nuo edelliset sanat juutalaisille. Hän oli silloin kolmenkymmenen vuoden vanha, sillä hänestä sanotaan: *”Jeesus oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen aloittaessaan työnsä.”* (Luuk. 3:23). On syytä mainita, että juutalaisen tradition mukaan sen, joka haluaa rabbiksi, eli opettajaksi, täytyy olla vähintään 30 vuoden vanha. Tämäkin yksityiskohta

toteutui Jeesuksen toiminnassa. Evankeliumeista voidaan päätellä, että edellä mainittu keskustelu oli tapahtunut Jeesuksen ensimmäisenä toimintavuotena. Edellisessä lainauksessa on tuo sana ”noin”, eli ei tässä nyt ihan kuukausia ja päiviä tarvitse laskea. Voi sekin joskus olla tarpeellista. Nyt voidaan lisäksi todeta, että Jeesus oli vuonna 27 jKr. kolmenkymmenen vuoden vanha ja aloitti juuri tuolloin julkisen toimintansa. Hän kuoli noin kolme ja puoli vuotta myöhemmin ristiinnaulittuna. Silloin oli vuosi 30 meidän nykyisessä ajanlaskussamme. Niinpä Jeesus näyttää syntyneen kolme vuotta aikaisemmin kuin meidän ajanlaskumme ilmoittaa. Tämä tieto pitää hyvin paikkansa myös tieteellisten tosiasioiden valossa. Tässä voisi lyhyesti mainita muun muassa tähtitieteelliset tutkimukset näiltä osin. Niistä voisi toki puhua pidempäänkin, mutta ne veisivät ajatukset jo kovin kauas itse asiasta, Raamatun opettamisesta.

Edellä esitetyt ja uudet, esille tulevat luvut ja laskutoimitukset, ovat niin tarkkoja, että myös moni muu tutkija on päätenyt edellisen esityksen kanssa samoihin tuloksiin, vaikka ehkä toista tietä kulkien.

Jeesus on siis mitä ilmeisimmin syntynyt jo ennen syntymävuottaan. Toisin sanoen hän on syntynyt ennen vuotta nolla, joka on aina kunkin syntyneen syntymävuosi, ei siis vuosi 1, niin kuin jotkut tutkijat sitä siihen mielellään tyrkyttävät. Mutta kukaan ei ole vuoden vanha syntyessään. Ajanlaskun vuodet eivät ole järjestyslukuja vaan tavallisia aritmeettisiä reaalitylukuja. Niitä voi laskea yhteen ja vähentää toisistaan normaalisti. Jos ajattelemme näitä lukuja järjestyslukuina, olemme koko ajan ongelmissa: pitää lisätä vai vähentää luku 1 laskuihin ja lisäksi kompuroimme koko ajan lillukanvarsissa. On selvintä yksinkertaistaa asioita tässäkin.

Tässä esityksessä eräs nollakohta löytyy aikajanan toisesta päästä, siitä, kun Adam, kantaisämme, luotiin. Jeesuksen kuolinvuosi on asetettu samalle aikajanelle, eli x-akselille, omaan nollakohtaansa. Tähän nolla-pisteeseen sijoittuu myös vanhanliiton pituus vuosina. Käymme sitä kohta laskemaan. Vasemmalla puolella ”Jeesus-origoa” olevat luvut ovat vanhanliiton puolelta, eli ne ovat vuosia ennen Kristusta ja oikealla puolella olevat vuodet ovat vuosia jälkeen Kristuksen. Aikajanelle on itse asiassa useita nollapisteitä: on tuo Aadamin luomisen nollapiste, Jeesuksen todellisen syntymän nollapiste, ajanlaskumme nollapiste ja vielä nollapiste, jolloin Jeesus kuoli ja johon vanha liitto päättyi ja alkoi uusi liitto ja uusi testamentti. Lopullinen ja viimeinen nollapiste on silloin kun aikaa ei enää ole. On tullut iankaikkisuus. Näin se pitää näiden nollakohtien kanssa ollakin, koska kun jokin aikajakso päättyy, siitä alkaa uusi jakso. Tällaisia nollakohtia on myös ihmisen elämässä. Ensimmäisestä Aadamista vielä sen verran, että ensimmäinen Adam luotiin, hän ei siis syntynyt vaikka olen itsekin tainnut käyttää joskus sanaa ”syntymästä”. Jumala loi hänet maan tomusta. Toinen Adam, Kristus on aivan toista maata, hän syntyi jo muinaisuudessa, taivaassa ” *Minut Herra loi ennen kaikkea muuta, luomisensa esikoisena, ennen taivasta ja maata. Iankaikkisuudesta minä sain alkuni, kaiken alussa, ennen kuin maata oli* ” (Sananl. 8:22). Myös on kirjoitettu: ” *Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on taivaasta* ” (1. Kor. 15:47). Sananlaskuissa Kristus nimitetään Viisaudeksi. Uuden testamentinkin puolella tuo nimi on myös käytössä. Jeesus on näet tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja hänessä on kaikki viisauden ja tiedon aarteet kätkeynä (1. Kor. 1:30; Kol. 2:3).

Jeesuksen toiminta-aika oli siis hieman yli kolme vuotta, ehkä tarkemmin kolme ja puoli vuotta. Hän kuoli siis ristillä vuonna 30 jKr., 33 vuoden vanhana. Mutta miten tuo kuolinvuosi voitaisiin ilmaista jollakin toisella tavalla esitettynä? Menemme laskelmissa eteenpäin.

Miten se sana kuuluikaan, jossa profeetta Danielille kerrottiin Messiaamme kuolemasta? Tästä asiasta puhuimme jo paljonkin 1. luennossa. Mutta näin Danielille sanottiin: ” *Ja tiedä ja käsitä: siitä ajasta, jolloin tuli se sana, että Jerusalemin on jälleen rakennettava, voideltuun, ruhtinaaseen, asti, on kuluva seitsemän vuosiviikkoa; ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa, niin se jälleen rakennetaan toreinensa ja vallihautoinensa, mutta keskellä ahtaita aikoja. Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu, eikä häneltä jää ketään. Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Ja loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty* ” (Dan. 9:25, 26).

Jeesus, Messiaamme tuhottiin, eli kuten tiedämme, ristiinnaulittiin roomalaisten ja juutalaisten toimesta 69 vuosiviikkoa Danielille annetusta ajasta laskettuna. Nuo 69 vuosiviikkoa rakentuvat siten, että seitsemän vuosiviikkoa ja kuusikymmentä kaksi vuosiviikkoa on yhteensä kuusikymmentä yhdeksän vuosiviikkoa. Seitsemän vuosiviikkoa kului temppelin ja sen muurien rakentamiseen ja Jerusalemin rakennustöihin. Kuusikymmentä kaksi vuosiviikkoa siitä eteenpäin ja Messiaan surmattiin. Vuosina se on $(7+62) \times 7 = 483$ vuotta. Miten voimme ymmärtää tuota kuudenkymmenen yhdeksän vuosiviikon, eli 483 vuoden aikaa? Mitä siitä saadaan selville? Seuraavassa esityksessä käydäänkin tätä ongelmayıhteä läpi ja saamme hieman lisää 1. luennon antiin.

Tässä on huomattava myös, että tässä yksi vuosiviikko puuttuu seitsemästäkymmenestä vuosiviikosta. Se tulee myöhemmin. Se viikko on vasta armotalouden lopussa. Sitä asiaa käsitellään myöhemmin.

Tieteelliseksi katsottava tutkimus osoittaa, että kun aika annetuista 483 vuodesta alkoi, oli vastaavasti Jeesuksen syntymään 453 vuotta. Jeesus näyttää kuitenkin syntyneen jo kolme vuotta aiemmin, eli oikea vuosiluku on 450 vuotta. Noiden kahden luvun, 483 ja 450 erotus on kolmekymmentä kolme vuotta. Erotus on Jeesuksen ikävuosien määrä. Niin pitää ollakin. Tässä ensimmäinen luku, 483, kertoo siis Jeesuksen kuolinvuoden Danielille annetun sanan mukaan ja jälkimmäinen, 450 vuotta, kertoo Jeesuksen syntymän todellisen ajankohdan tuolla samalla hetkellä.

Näin olemme voineet laskea Jeesuksen todellisen syntymäajan, hänen ikänsä ja toiminta-aikansa, sekä kuolinvuotensa.

Sitten voimme kysyä, mikä aika vuosina oli menossa Israelin kansan historiassa, eli Adamin luomisesta tuohon samaan hetkeen, kun tämä aikamäärä 483 vuotta annettiin Danielille? Mainittakoon lisäksi, että mm. Luther toteaa, että nuo ilmoitetut vuosiviikot aletaan laskea siitä hetkestä, josta luemme Esran kirjasta: *”Esra oli määrännyt lähdön Babyloniasta ensimmäisen kuun ensimmäiseksi päiväksi, ja viidennen kuun ensimmäisenä päivänä hän saapui Jerusalemiin. Jumalan suojaava käsi johti Esraa, sillä hän tahtoi kaikesta sydämestään tutkia Herran lakia ja noudattaa sitä ja opettaa israelilaisille sen määräyksiä ja säädöksiä.”* (Esra 7:9,10). Annetut vuosiviikot tulee siis laskea siitä, kun toista temppeliä alettiin rakentaa annetun lupauksen mukaan. Luemme Esran kirjasta lisää: *”Temppelin rakentamisen panivat alulle Serubbabel, Sealtielin poika, ja Jesua, Josadakin poika, toisena vuotena sen jälkeen kun israelilaiset olivat saapuneet Jumalan temppelin paikalle Jerusalemiin, toisessa kuussa.”* (Esra 3:8).

Tämä luento ei ole ehkä kaikkein yksinkertaisinta asiaa muihin luentoihin verrattuna. Se on kyllä selvempää ja yksinkertaisempaa, jos sen sisältöä muutaman päivän, viikon tai kuukauden pohtii. Mutta jos olet pudonnut kärryiltä, on vain kerrattava asioita niin kauan, että asiat kirkastuvat. ”Kyllä olen kärryillä”, olen kuulevani kuitenkin jostakin hennon äänen sanovan. Hyvä.

Raamatusta saadun ajantiedon ja muiden tietolähteiden lisäksi voidaan laskea koko vanhanliiton pituus vuosina. Tehdään ensin olettamus: vanha liitto Adamin luomisesta Kristuksen kuolemaan kesti tasan 4000 vuotta. Pitääkö se olettamus paikkansa? Voimme tarkistaa asian eri tavoilla. Puhumme sen tähden edelleen ajankohdasta, jossa Daniel sai ennusteen tulevista vuosista, eli 483 vuodesta. Jos tämä vuosiluku vähennetään 4000 vuodesta, saamme luvun 3517, joka on vanhanliiton aikaa Adamista Danielin saamaan ajankohtaan. Onko näin? Luther on laskenut tämän ajan niin, että vanhanliiton kalenterin vuosiluku olisi tällä kyseisellä hetkellä 3514 vuotta. Eli Adamista olisi kulunut näin paljon aikaa. Se ei ole ihan tarkka luku, eikä se oikein istu tähän laskelmaan. Pienehkö laskuvirhe on tullut ilmeisesti Lutherille jo aiemmin. Kun hän oli seurannut vanhanliiton aikaa Adamista siihen asti kun kuningas Salomo aloitti 1. temppelin rakentamisen, hänen laskunsa pitivät vielä täysin paikkansa, olen ne useita kertoja tarkistanut. Mutta nyt kun on kyseessä 2. temppelin rakentamisen aloitus, hänellä on laskuissa kolmen virhe. Oikeampi luku Danielin saaman sanoman aikaan on mitä ilmeisimmin juuri tuo 3517 vuotta. Tämä luku ei ole siis aivan tuulesta temmattu. Ja asiat täsmäävät myös. Kun laskemme yhteen vastaavasti vuodet, 3517 + 450, saamme vuodeksi 3967. Tämä lienee varmimmin Jeesuksen syntymän oikea vuosiluku Adamista alkaen. Kun siihen näet lisätään Jeesuksen ikä 33 vuotta, tullaan taas lukuun 4000, joka on Jeesuksen kuolinvuosi

Adamista lukien ja kertoo vanhan testamentin pituuden vuosissa, ensimmäisen Adamin luomisesta toisen Adamin kuolemaan. Ja tuolloin alkoi uusi liitto Jeesuksen veressä ja vanha liitto jäi vanhaksi. Luther kirjoittaa Rekisterissään: ”*Uuden Testamentin historiat alkavat tänä vuonna, ja erinomattain tähän tulee Johannes Kastajan sikiämisen historia.* Hänkin katsoo siis Uuden testamentin historian alkaneen Johannes kastajan syntymästä. Kyllähän se totta sekini on, ja nämä asiathan kuuluvat Raamattumme Uuteen testamenttiin, mutta varsinainen Uusi liitto alkoi vasta Jeesuksen kuolemasta. Mehän luemme Sanasta: ”*Samoin myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.*” (Luuk. 22:20 ja 1. Kor. 11:25). Testamentin uudistus tapahtui, kun testamentin asettajan kuolema voitiin toteen näyttää. Jeesuksen kuolema voidaan toteennäyttää tässä sanankohdassa: ”*Kun nyt Jeesus oli ottanut haparviinin, sanoi hän: ”Se on täytetty”, ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.*” (Joh. 19:30). Vanha liitto päättyi näin Jeesuksen kuolemaan. Luemme Sanasta: ”*Liitto on myös testamentti, ja testamentin tekijän kuolema on aina voitava näyttää toteen. Testamenttihan astuu voimaan vasta sen tekijän kuoltua; tekijänsä eläessä sitä ei voida koskaan panna täytäntöön.*” (Hepr. 9: 16,17). Ja vielä on sanottu: ”*Puhuessaan uudesta liitosta Jumala osoittaa, että ensimmäinen liitto on vanhentunut. Ja se, mikä on vanhentunut ja aikansa elänyt, häviää pian.*” (Hepr. 8:13). Jeesuksen kuolinhetkellä vanha liitto mitätöitiin ja uusi astui voimaan. Kahta perättäistä testamenttia ei voi pitää yhtä aikaa voimassa. Edellinen kumoutuu sillä hetkellä kun uusi tulee täytäntöön. Näin on maallisessakin oikeudessa.

Jeesus sanoo Johannes kastajasta: ”*Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.*” (Matt. 11:11). Johannes kastaja oli vielä vanhanliiton profeettoja, mutta oli suurin heistä, koska sain nähdä Jumalan Karitsan ja kastaa hänet. Näin huikaiseva ero on näillä kahdella liitolla ja testamentilla: pieninkin Kristuksen valtakunnassa on arvokkaampi kuin Johannes Kastaja. Pieninkin on suurempi kuin yksikään vanhanliiton ihmisistä.

Uudesta liitosta oli jo ennustettu kauan sitten muun muassa Jeremian suulla: ”*Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en seläistä liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.*” (Jer. 31:31,32). Jeesuksen kuolemassa tämäkin lupauksen sana toteutui.

Jeesus tuli kun aika oli täytetty. Tämä aika oli Jumalalla tiedossa hänen pelastussuunnitelmaansa kuuluvana. Vanhanliiton aika oli kulumassa umpeen. ”*Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan.*” (Gal. 4:4,5 KR92).

Näin kaikki tapahtui.

Tämän edellisen laskuoppiasian jälkeen voidaan jatkaa eteenpäin, nyt uuden liiton ajassa, ja tarkastella, miten opittu muuttaa asioita siellä.

Aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa

Edellisissä luennoissa puhuimme jo 6000 vuoden ajanjaksosta. Niissä luennoissa lupasin tarkentaa eräitä asioita selvemmiksi. ”Sinne jäi joitakin aukkoja”, sanoi joku kuuntelija. Aivan. Puhumme niistä asioista siksi uudelleen, mutta hieman toisella tavalla. Itse asiassa niinhän tällä luennolla on jo tehtykin ja teemme kertauksena lisää.

Olemme todenneet, että siitä hetkestä kun Daniel keskusteli enkeli Gabrielin kanssa, kului aikaa Messiaan kuolemaan noin 500 vuotta. Se on eräs Raamatun ajoista.

Sanalla ”aika” voi olla Raamatussa monta merkitystä. Tässä on kyse pitkästä ajasta, koska puhutaan viimeisten aikojen päättymisestä. ”*Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä*”, kirjoitti apostoli Pietari. Olemme todenneet, että juutalainen, rabbinistinen, kirjal-

lisuus tulkitsee, ja monet kristilliset opettajat samoin, että tässä yksi ”aika” voi tarkoittaa myös tuhatta vuotta. Ja mitä se sitten merkinnee? ”Aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa” tarkoittanee silloin kolmea ja puolta tuhatta vuotta.

Sanat: ”*aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa*”, pitäisikin osata tulkita nyt oikein.

Kun tiedämme vanhan juutalaisen ajanlaskun lähtevän liikkeelle lopusta alkuun päin, voimme tulkita oikein tätä aikamäärettä ja selittää uudelleen 6000 vuoden, itse asiassa koko 7000 vuoden kautta.

Yksi aika ajan lopussa on siis tuhatvuotinen aikajakso, eli Tuhattuotinen valtakunta. Sen jälkeen ei ole enää Raamatun ilmoittamaa aikaa. Silloin on alkanut iankaikkisuus. Aikaa ei enää ole. Koska näkyvä maailma, eli materia on kadonnut, ei ole liikettäkään, eikä näin ole aika enää. Henkimaailmassa ei ole aikaa.

Tuhattuotisesta valtakunnasta taaksepäin, lopusta alkuun päin on ensiksi kahdentuhannen vuoden jakso, kaksi aikaa. Se on aika Kristuksen kuolemasta hänen toiseen tulemiseensa. Puoli aikaa on vastaavasti 500 vuotta Kristuksen kuolemaan siitä ajasta, jolloin enkeli ilmestyi Danielille. Kaikkiaan on siis pellavapukuisen miehen ilmoittama aikajakso kolme ja puoli aikaa, eli kolme ja puoli tuhatta vuotta.

4000 vuoden ajanjakso voidaan jakaa kahteen osaan eri tavoin. Ensin oli aika Adamista Nooan kuolemaan noin 2000 vuotta. Se oli Jumalan luomiskautta. Se oli Isän aikaa. Toinen jakso oli Nooasta Kristukseen, samoin noin 2000 vuotta. Se oli Pojan aikaa. Se päättyi Jumalan Pojan lunastustyöhön ristillä. Herra kuoli silloin sovittaen ensimmäisenliiton aikaiset synnit. ”*Sitä varten Kristus on tullut uuden liiton välittäjäksi, että hänen kuolemansa vapauttaisi kaikki ensimmäisen liiton aikana tapahtuneista rikkomuksista ja että kutsutut niin saisivat heille luvattua iankaikkisen perinnön.*” (Hepr. 9:15). Näiden jälkeen on nykyinen armonaika. Se on Hengen aikaa, Hengen vuodattamisen aikaa. Myös muita erilaisia määritteitä on olemassa. Vanhanliiton voi jakaa myös niin kuin uskonpuhdistajatkin sen tekivät. Siinä *Vanhaksi maailmaksi* sanotaan aikaa Adamista tuhotulvaan, jota nimitetään Raamatussa vedenpaisumukseksi. ”*Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomien maailman päälle.*” (2. Piet. 2:5). Vedenpaisumus alkoi vuonna 1656 Adamista lukien ja se kesti kokonaisuudessaan vuoden. Nooa oli vedenpaisumuksen alettua 600 vuoden ikäinen. vedenpaisumuksen jälkeen alkoi uusi aika. Nooa on sen maailman kantaisä, jota nimitetään *Uudeksi maailmaksi*. Nooa eli vielä tässä uudessa maailmassa 350 vuotta.

Meidän nykyinen ajanlaskumme johtaa, kuten olemme todenneet, hieman harhaan. Niinpä monet innokkaat kristityt odottivat Kristuksen paluuta vuoden 2000–01 taitteessa ja pettyivät tietenkin. Tietoa näet puuttui. Asioita pitää tutkia paljon syvällisemmin. Mutta nyt on lähempänä se aika, jolloin monia asioita lopunajasta alkaa avautua paremmin kuin esimerkiksi menneinä vuosisatoina. Näin se vain on, koska enkeli sanoi. ”*Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy*” (Dan. 12:4).

Emme saa sotkea meidän käyttämääme jossain määrin virheellistä ajanlaskua Raamatun ajanlaskuun. Tosin raamatullistakin kalenteria käyttäessämme juuri me teemme virheitä.

Mutta joka tapauksessa elämme nyt armotalouden ajan viimeisiä aikoja, hetkiä. Nyt elämme vuotta $3 + 2011 = 2014$ Jeesuksen todellisesta syntymästä lukien. Utta liittoa on eletty 2011 (nykyinen kalenteri) – 30 (Jeesuksen kuolinvuosi) = 1981 vuotta nykyisessä ajanlaskussamme.

Älköön silti kukaan ymmärtäkö tässä esitettyä ajanlaskentaa, kuin Jumalan sanana, ja ainoana oikeana tulkintana. Vain riitoja se sellainen synnyttää. Vaikka edellinen ajanlaskutulkinta pitäisi täysin paikkansa, sekin antanee vain summittaisen aika-arvion maailman todellisesta lopusta.

Jeesus puhuu lopunajasta

Jeesuksen toiminta-aika kesti noin 3,5 vuotta. Tuona aikana hän puhui siitä kuinka hän on tuleva kerran takaisin noutamaan omansa kotiin. Hän puhui myös paljon maailmanlopusta. Hän ennusti eläessään monin eri tavoin tulevista tapahtumista. Ne käsittivät hyvin laajan alueen tulevista ajoista. Tässä emme lähde silti käsittelemään kokonaisuudessaan hänen opetustaan ja ennustuksiaan tulevista lopunajan merkeistä. Niille tulee varmaan paikkansa ajallaan, jos Herra suo että niitä vielä näillä luennoilla saadaan käsitellä. Ne vaatinevat kokonaisen luennon, ehkä enemmänkin. Otamme kuitenkin joitakin sisältöjä jo tässä esille.

”Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia. Niin hän vastasi ja sanoi heille: ”Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta.” Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ”Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?” ” (Matt. 24:3).

Yleinen käsitys on, että myös loput kivirakenteet vielä puretaan, ennen kuin Israelin kääntymisen Herran puoleen tapahtuu. Odotetaan sellaista sotaa, jossa kaikki Jerusalemin vanhat kivirakenteet murtuvat ja tasoittuvat maahan. Koko kaupunki pannaan maan tasalle. Mutta tässä lienee kuitenkin jonkinlainen erehdys, sillä Jeesus puhui opetuslapsilleen Jerusalemin pyhäkön rakennuksista, temppelistä, joka tultaisiin vielä hajottamaan kokonaan. Tämä kaikki toteutui kokonaan silloin, kun Tituksen johtama Rooman armeija ja valtasi Jerusalemin vv. 66–70. Herodeksen temppeli oli saatu vähän aikaisemmin kokonaan valmiiksi. Se oli valkoisesta marmorista tehty pyhäkkö ja oli todella kaunis ja loistelas. Tuolloin lähes koko kaupunki hävitettiin ja ryöstettiin sen valtauksen jälkeen. Roomalaiset polttivat silloin juutalaisten kolmannen temppelin. Ainoastaan Herodeksen palatsin tornit ja osa länsimuuria säästyivät. Juutalaisia surmattiin tuolloin historioitsija Josefus Flaviuksen mukaan noin 1,1 miljoonaa. Moni juutalaisista kuoli ristiinnaulitsemisella roomalaisten toimesta muiden juutalaisten nähden. Jopa 500 juutalaista koki ristiinnaulitsemisen päivittäin. Naisten ja lasten kohtalo oli myös järkyttävä. Kansan jäljellejääneitä vietiin vankeina Roomaan temppelistä saaliiksi saatujen kalleuksien kanssa. Roomassa juutalaisia myytiin muualle maailmaan orjiksi. Juutalaiset joutuivat näin hajaannukseen muiden kansojen joukkoon. Siellä he ehtivät olla ilman omaa kansallista valtiota ja omaa temppeliä lähes kaksi vuosituhatta. Israel on kuitenkin aloittanut jo paluumuuton takaisin omaan maahansa. Se itsenäistyi vuonna 1948, kun ajat profeettojen mukaan olivat täyttyneet.

Tästä kaikesta oli myös Jeesus ennustanut aiemmin opetuslapsilleen. Tästä olisi paljon kirjoitettavaa ja luennoitavaa. Se täytyy nyt kuitenkin jättää johonkin uuteen luentoan, kuten äsken totesin.

Nykyään temppelivuorella sijaitsee kaksi muslimien moskeijaa: Kalliomoskeija, joka on rakennettu noin vuonna 690 ja Al-aqsa -moskeija, joka on rakennettu vuoden 710 paikkeilla. Temppeli-alue raivattiin tuolloin maan tasalle, eikä siihen jäänyt kiveä kiven päälle jaottamatta, niin kuin Jeesus oli ennustanutkin. Moskeijat on rakennettu entisten Jerusalemin temppelien kohdalle ja päälle, Moorian vuorelle. Paikka on se sama, josta jo Vanhassa testamentissa puhutaan. Se mainitaan siellä kaksi kertaa. *”Ja hän sanoi: ”Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon.” ” (1. Moos. 22:2).* Abraham pantiin tuolloin koetteille, eli oliko hän valmis uhraamaan ainoan poikansa, niin kuin Jumala itse teki myöhemmin uhratessaan Ainokaisen Poikansa. Toinen maininta on tässä: *”Sitten Salomo alkoi rakentaa Herran temppeliä Jerusalemiin, Moorian vuorelle, jossa Herra oli ilmestynyt hänen isällensä Daavidille, siihen paikkaan, jonka Daavid oli valmistanut, jebusilaisen Ornanin puimantareelle.” (2. Aik. 3:1).* Tämä paikka on siis aivan erityinen ja erityisen pyhä paikka juutalaisille.

Voimme täydellä syyllä sanoa juutalaisen uskon ja myös kristinuskon kannalta, että muslimien rakennukset ovat nyt jo tuo hävityksen kauhistus ja turmion iljetys Jerusalemissa pyhällä paikalla, josta profeetalliset kirjoitukset puhuivat aikanaan ja sitten vielä profeetat Daniel ja Jeesus ajallaan.

Toteutuuko turmion iljetys vielä muullakin tavalla myöhemmin? Ilmeisesti kyllä. Tätä Jeesus mitä ilmeisimmin tarkoitti sanoessaan: *”Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu*

profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon –” (Matt. 24:15). KR92 käyttää tässä sanoja ”turmion iljetys”. Tämä kaikki tapahtuu siis Jeesuksen toisen tulemuksen edellä ja ennusmerkkinä. Hän puhuu tässä selvästi lopunajan ihmisille, joiden on tarkkailtava myös näitä aikain merkkejä.

Tämä ”turmion iljetys”, tai ”hävityksen kauhistus” - riippuen raamatunkäännöksestä - on tapahtunut toki jo aiemminkin. Niihin on kuulunut aina kaupungin piirityksiä. Näitä oli vaikkapa silloin, kun kuningas Nebukadnessar hävitti Jerusalemin ja kansa vietiin pakkosiirtolaisuuteen. Näin oli, kun kansa oli palannut pakkosiirtolaisuudesta ja joutui taas kauheaan ahdinkoon.

Ensimmäinen kuningas Salomonin rakentaman temppelin ryöstö tapahtui näin: ”*Mutta kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena hyökkäsi Suusak, Egyptin kuningas, Jerusalemin kimppuun. Ja hän otti Herran temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet; otti kaikki tynni. Hän otti myös kaikki ne kultakilvet, jotka Salomo oli teettänyt.*” (1. Kun. 14:25). Vastaavista sodista puhutaan mm. Apokryfikirjojen Juditin kirjassa, samoin Makkabealaiskirjeissä. Jerusalemin on ollut monta kertaa aiemminkin ”pakanain tallattavana”, niin kuin sanonta Raamatusta kuuluu.

Nykyisin käydään opillista kädenvääntöä siitä, onko pakanain aika Jerusalemissa jo päättynyt, vai jatkuuko se yhä.

Jeesus puhui toisaalta: ”*ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sen tähden ettet etsikkoaikaasi tuntenut."*” (Luuk. 19:43,44).

Mutta se mikä vielä kokonaan puuttuu, on Antikristuksen ilmestyminen persoonana lopunajan näyttämölle. Tuota persoonaa, voimallista johtajaa, maailma jo odottaa selvittämään kaoottista maailman aikaa ja sen sekasortoon joutunutta taloutta.

Antikristuksen henki on ollut jo kauan maailmassa. Johannes kirjoittaa: ”*Lapseni, viimeinen aika on käsillä. Te olette kuulleet, että on tulossa Antikristus, ja niin onkin nyt monia antikristuksia ilmaantunut. Tästä me tiedämme, että viimeinen aika on käsillä.*” (1. Joh. 2:18). Antikristuksen henki on yhä voimakkaammin vaikuttamassa. Sen huomaa pinnallisesta kristillisyydestä, laittomuudesta ja saastaisuudesta. Ne nähdään nyt jo jopa hyveellisinä asioina. Nyt ajatellaan asioita ihmisestä käsin. Jumala sana on vaihtunut ihmisestä nousevaan humanismiin. Kaikkeaa tätä on nyt ajan hengessä. Antikristus vaikuttaa jo valkeuden enkelinä.

Israel-kello

Israelin kansan vaihteita on nyt tarkattava. Siellä tikittää ajan kello. Ja kello näyttää jo myöhäistä iltaa. Israeliin liittyviä raamatullisia profetioita tulee tarkata, mutta silti ei kannata kuunnella kaikkia hölynpölynennusteita ja ”-profetioita” tästä aiheesta. Ne ovat ihmisestä. Toki Jumalakin puhuu. Hän puhuu ennen kaikkea Raamatusta. Tämän haluan toistaa useita kertoja. Silti monet ihmiset seuraavat monia itse rakennettuja profetioita sen sijaan että etsisivät vastauksia Jumalan luotettavasta sanasta, Raamatusta.

Kerran on päivä, Herra tietää milloin, kun Jumalan kansa on palannut takaisin kotimaahansa. Siitä kansasta on jäljellä silloin enää vain osa. Siellä ovat jäljelle jääneet. ”*Näin sanoo Herra Sebaot: - Jos tämä kaikki onkin uskomatonta niiden silmissä, jotka noina päivinä ovat jäljellä tästä kansasta, tarvitseeko sen olla uskomatonta minun silmissäni? kysyy Herra Sebaot. Näin sanoo Herra Sebaot: - Vielä minä pelastan oman kansani auringonnousun ja auringonlaskun maista. Jerusalemiin minä tuon heidät asumaan. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas.*” (Sak. 8:6-8).

Herra, sinä tiedät päivät ja hetket, mutta tämä aika on jo lähellä. Amen.

Tekstissä käsiteltyjen aikojen kaavio

